

جذام

جذام یک بیماری مزمن مسری است که به وسیله باسیل های مقاومی به نام میکوباکتریوم لپرا به وجود می آید . پوست و اعصاب، مهمترین مناطقی هستند که هدف این باسیل ها قرار می گیرند . هر چند که سایر اندام های بدن نیز چندان از حمله این بیماری، مصون نیستند. به خصوص دست، پا، صورت و چشم ها ممکن است دچار این ضایعه شوند. چون عصب این اعضا از بین می رود، بیمار آسیب دیدگی و سوختگی حاصل از بیماری را احساس نمی کند و ضایعات حاصله ممکن است تبدیل به زخم شوند . به علاوه این بیماری ممکن است خود را به صورت ضعف ماهیچه ها و فلج نیز نشان دهد و در نتیجه، معلولیت های جدی از قبیل از شکل افتادگی عضو یا حتی کوری و از بین رفتن انگشتان دست و پا به وجود خواهد آمد. جذام عمدتاً با قطرات بسیار ریز آب بینی می تواند پراکنده شود . بهداشت و وضعیت زندگی نیز در انتقال بیماری، نقش موثری دارند. اکثر افرادی که به این بیماری مبتلا هستند، هیچ وقت متوجه نمی شوند که به این باکتری آلوده شده اند. در میان این بیماران، عکس العمل سیستم ایمنی، نوع جذامی را که به آن مبتلا شده اند، مشخص می کند .

انواع جذام عبارتند از:

پسی – باسیلاری: بیماری جذامی با تعداد نسبتاً کمتر باکتری

مالتی – باسیلاری: چون بیماران جذامی مالتی، تعداد بیشتری از باسیل ها را در بدن خود دارند، بیماری آنها واگیر دارتر خواهد بود، ضایعات پوستی بیشتری خواهند داشت و درمان طولانی تری در انتظارشان است.

علائم جذام:

رنگ پریدگی پوست و بی حسی، اولین علائم جذام هستند . در بیماران مالتی – باسیلاری ، بسیاری از اندام های دیگر مانند غدد لنفاوی، بینی، بیضه و کلیه ها نیز ممکن است درگیر شوند . اما مهمترین معلولیت ناشی از جذام، درگیری اعصاب بالاتنه است که در نتیجه آن، بی حسی یا اختلال حرکتی در یک سری عضلات مشخص، به وجود می آید.

درمان

جذام:

از آن جا که تمامی میکوباکتریوم های فعال قابل کشته شدن هستند، جذام یک بیماری قابل درمان است. چند دارو درمانی، موثرترین درمان پیشنهادی سازمان بهداشت جهانی برای بیماری جذام است . البته بیماران برای معالجه کامل، باید به صورت مرتب داروهای خود را طی دوره های نسبتاً طولانی مصرف نمایند . یک دوره ۶ ماهه برای بیماران پسی – باسیلاری و یک دوره ۲۴-۱۲ ماهه برای بیماران جذامی مالتی – باسیلاری کافی خواهد بود. جذام بیشتر از هر چیز، یک بیماری معلولیت آور است از این رو،

هدف از کنترل برنامه ها، علاوه بر قطع انتقال باکتری و درمان بیماران، کاهش ناتوانی و معلولیت آنها نیز هست.

آنچه که در این بیماری اهمیت دارد، آغاز سریع درمان است. یعنی پیش از آن که اولین علایم معلولیتها ظاهر شوند.

شایان ذکر است که جذام هنوز یکی از معضلات جدی سلامت عمومی است. با وجود این، برای کنترل آن هیچ کار جدی صورت نگرفته است. از هنگامی که راه درمان موثر برای آن پیدا شد، امکان پیشگیری از شکل افتادگی اندام ها و معلولیت و سرعت در بهبود، فراهم گردید. البته به یاد داشته باشید که این فقط در صورتی امکان پذیر است که درمان تا حد امکان، سریع آغاز شود.